

РЕШЕНИЕ

№ 18844

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4459** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на П. Й. Е., с адрес [населено място],[жк], вх. „Г“, ет. 8, ап. 103, чрез адв. Е. П. и/или адв. Т. Н., със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, срещу Ревизионен акт № Р – 22220423004811 – 091 – 001/04. 12. 2023 г., издаден от Г. М. В. – Н. – орган, възложил ревизията и С. А. К., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 255/26. 02. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– София.

С ревизионния акт в частта, която е предмет на обжалване, са установени задължения на П. Й. Е., в качеството му на управител на „Леджендари Билд“ ООД, на основание чл. 19, ал.1 от ДОПК за задължения на дружеството по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. в размер на 12 314.86 лева главница, ведно с лихви за забава в размер на 7011. 30 лева.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт в оспорената част като незаконосъобразен. Прави се възражение за съществено нарушение на процесуалните правила, а именно несъобразяване на ЗВР с изискванията на чл.113, ал.1, т. 5 от ДОПК, непосочване на разпоредбата на чл. 19, ал.1 от ДОПК. Твърди се материална незаконосъобразност на ревизионния акт, неправилно приложение на чл. 19, ал.1 от ДОПК. Подаването на декларация по ЗКПО, задълженията по която впоследствие са коригирани с ревизионен акт не е укриване на факти и обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал.1 от ДОПК, доколкото няма причинна връзка между недеklarирането на задълженията и невъзможността същите да бъдат събрани. В хода по същество на

съдебното производство доводите се поддържат от адв. Н.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки.

Отвeтникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – София, чрез юрисконсулт А., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и постановяване на решение, с което да се потвърди оспорения ревизионен акт. Позовава се на мотивите в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР № Р-22220423004811 – 020 – 001/09. 08. 2023 г., издадена от Г. М. В. – Н., на длъжност Налчаник на сектор при ТД на НАП – София е възложено извършването на ревизия на П. Й. Е. за установяване на отговорността му за задължения на „Леджендари Билд“ ЕООД за корпоративен данък за периода от 01. 01. 2017 г. до 31. 12. 2018г., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01. 12. 2017 г. до 31. 12. 2017г., отговорност за ДОО – за осигурители за периода от 01. 04. 2018г. до 30. 04. 2018 г., и за периода от 01. 12. 2017 г. до 31. 12. 2017 г., отговорност за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01. 12. 2017 г. до 31. 12. 2017 г., отговорност за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01. 04. 2018 г. до 30. 04. 2018 г., отговорност за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01. 12. 2017 г. до 31. 12. 2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №22220423004811 – 092 – 001/24. 10. 2023 г., срещу който не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р – 22220423004811 – 091 – 001/04. 12. 2023 г., издаден от Г. М. В. – Н. – орган, възложил ревизията и С. А. К., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 255/26. 02. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – София в частта, в която с него ангажирана отговорността на П. Й. Е. по чл. 19 ДОПК за задължения за данък по ЗКПО на „Леджендари билд“ ООД за 2017 г. и 2018 г. в размер на 12 314.86 лева главница и 7011.30 лева лихви за забава. В останалата част ревизионният акт е отменен и не е предмет на съдебен контрол.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка с всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Г. М. В. – Н., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № РД – 01 –

849/31. 10. 2022 г. на директора на ТД на НАП – София и от С. А. К., ръководител на ревизията, вписан в ЗВР № Р-22220423004811 – 020 – 001/09. 08. 2023 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. Допуснати съществени процесуални нарушения не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Основание за отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен е неправилното приложение на материалния закон.

В хода на ревизионното производство е установено, че П. Й. Е. е собственик, съдружник и управител на „Леджендари билд“ ООД от създаването на дружеството на 24. 02. 2011г. Според данни от Търговския регистър към Агенция по вписванията, дружеството се управлява от П. Й. Е., заедно и поотделно с И. Д. В.. От м. 05. 2018 г. „Леджендари билд“ ООД не извършва дейност.

Присъединени са доказателствата от ревизионно производство на „Леджендари билд“ ООД, приключило с РА № Р – 22220619004583 – 091 – 001/24. 03. 2020 г., с което са установени задължения по ЗКПО за периода от м. 01. 2015 г. до м. 12. 2018 г. в размер на 68 816.53 лева главница и лихви за забава, както и задължения по ЗДДС за периодите от м. 05. 2015 г. до м. 11. 2017 г. в размер на 74 868.45 лева. Задълженията за 2017 г. и 2018 г. на „Леджендари билд“ ООД са в резултат от непризнаване на разходи, за стопански операции, за които е прието, че не са извършени, увеличаване на приходите с неотчетени приходи, включително и с неотчетени продажби към „Хоум трейдс“ ЕООД. Ревизионният акт на „Леджендари билд“ ООД не е обжалван и е влязъл в сила.

Извършена е справка в програмен продукт ИС „Събиране“, при която е установено, че „Леджендари билд“ ООД не притежава активи, включително авоари по банкови сметки, които да послужат за удовлетворяване или обезпечаване на публичното вземане. Предприетите действия за обезпечаване на вземането са заповед на банкови сметки, но по тях няма средства, с които да се обезпечи или събере вземането. Дългът на „Леджендари билд“ ООД е категоризиран като „несъбираем“. Няма данни за образувано изпълнително дело.

Отговорността на жалбоподателя по чл. 19, ал.1 от ДОПК като управител на „Леджендари билд“ ООД е ангажирана за задължения по ЗКПО за 2017 г. и 2018г., в размер общо на 12 314.86 лева главница, ведно с лихви за забава в размер на 7011. 30 лева, установени с влезлия в сила ревизионен акт на търговското дружество, които вземания са определени като „несъбираеми“. Органите по приходите са приели, че с подаването на ГДД по чл. 92 от ЗКПО от жалбоподателя като управител на „Леджендари билд“ ООД е извършено укриване на факти и обстоятелства, които управителят на дружеството по закон е бил длъжен да обяви пред органите по приходите и вследствие от което е налице невъзможност да бъдат събрани задълженията за данъци и осигурителни вноски. Изложени са мотиви, че управителят на дружеството е бил наясно с извършваните стопански операции през 2017 г. и 2018

г., от които произтичат непризнатите в ревизионното производство разходи и неотчетени приходи, различни от посочените в ГДД по чл.92 от ЗКПО. Подаването на декларации по чл. 92 от ЗКПО с данни, които впоследствие са коригирани с влязъл в сила ревизионен акт е с цел намаляване на задълженията за корпоративен данък и води до невъзможност за събирането им. Декларацията по чл. 92 от ЗКПО е изпълнително основание и липсата на такава или подаване на декларация с некоректни данни препятства администрацията да извърши своевременно изпълнение, включително и принудително такова. Органите по приходите считат, че се доказва причинно – следствена връзка между декларирането на неверни данни и последвалата невъзможност за събиране на вземанията, като причината за това е единствено поведението на управителя.

Настоящата съдебна инстанция счита тези изводи на органите по приходите за незаконосъобразни, в противоречие с чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 19, ал.1 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрива факти и обстоятелства, които по закон е длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

Фактическият състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК включва кумулативно следните елементи: 1. лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т.1 и т. 2 от ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения; 2. да е налице поведение на това лице, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител; 3. да съществува причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на публичните вземания; 4. да е налице обективна невъзможност за събиране на публични вземания. Тежестта на установяване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органа по приходите, който следва да ги докаже, съгласно изискванията на чл. 170, ал.1 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК.

Между страните по делото е безспорно, че е налице първият елемент от описания фактически състав, както и обстоятелството, че е невъзможно събиране на установените публични вземания чрез изпълнение насочено срещу дружеството.

Настоящият съдебен състав намира, че подаването на декларации по чл. 92 от ЗКПО с неверни данни, представлява укриване на факти и обстоятелства от страна на управителя по смисъла на чл. 19, ал.1 от ДОПК, което значи, че е доказан и вторият елемент на фактическия състав. Налице е обаче разлика във фактическия състав, за установяване на отговорността на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, от този по чл. 19, ал.1 от ДОПК, обуславящ отговорността на управителя му за невъзможността да бъдат събрани задължения на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. За прилагането на отговорността по чл. 19, ал.1 от ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с подадените данни в декларациите по чл. 92 от ЗКПО не е налице. Укриване на факти не е доказано да е в пряка връзка с невъзможността за събирането на установените публични задължения.

По делото не е установена последната, кумулативно изисквана предпоставка от

фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал.1 от ДОПК - причинна връзка между невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството от неговото имущество и поведение на ревизираното лице.

Реализирането на отговорността по чл. 19, ал.1 от ДОПК не може да става въз основа на предположения на приходните органи, а следва да се основава на доказване на всички елементи от фактическия състав. Липсата на което и да е от предвидените в хипотезата на нормата на чл. 19, ал.1 от ДОПК кумулативни условия, препятства възможността за ангажиране личната отговорност на управителя на задълженото юридическо лице.

С оглед изложеното, жалбата е основателна и ревизионният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на правния спор е основателно искането за заплащане на разноски на жалбоподателя в размер от 2850 лева, от които 2800 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение и 50 лева държавна такса.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22220423004811 – 091 – 001/04. 12. 2023г., издаден от Г. М. В. – Н. – орган, възложил ревизията и С. А. К., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 255/26. 02. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– София и с него е ангажирана отговорността на П. Й. Е., в качеството му на управител на „Леджэндари Билд“ ООД, на основание чл. 19, ал.1 от ДОПК за задължения на дружеството по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. в размер общо на 12 314.86 лева главница, ведно с лихви за забава в размер на 7011. 30 лева.

ОСЪЖДА НАП - Дирекция "ОДОП" - София при ЦУ на НАП да заплати на П. Й. Е., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк],[вх.„Г“, ет. 8, ап. 103 направените по делото разноски в размер на 2850 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: